

Alkotmánybíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] [REDACTED] szám sz. alatti lakos dr. Csitos Eszter ügyvéd ([REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]) jogi képviselőm útján a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/214-1/2019. számú ügyben foglalt felhívására az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/214-2/2019</u>	
Érkezett: <u>2019 MÁRC 13.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>0 db</u>	<u>[Signature]</u>

hiánypótlást

terjesztem elő.

[1] A panaszos alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Pfv.V.22.493/2017/6. számú eljárást hivatalból elutasító végzése ellen. Álláspontja szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joga, akkor amikor a Kúria a megállapításra irányuló vagyoni jogi perben a Kúria a pertárgyértéket 473.878.- forintra mérsékelte, valamint a Pp. 271.§(2) bekezdése második mondatát nem alkalmazva a panaszos felülvizsgálathoz való jogát, jogellenes magatartással elvonta.

[2] A panaszos álláspontja szerint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt alapjogi sérelmekkel összefüggésben sérült az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt alaptörvényben biztosított jog is, amely alapján a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a bíróságnak pedig nem áll módjában a jogszabályok normaszövegétől és céljától önkényesen eltérni.

[3] Az Alkotmánybíróság a 2019. február 7. napján kelt beadványában a panaszost – a szokásos blanketta módon – arról tájékoztatja, hogy „az indítvány nem tartalmaz kellő alkotmányjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntés az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sérti.”

[4] A panaszos álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog fogalmába beletartozik a rendkívüli jogorvoslathoz való jog is abban az esetben, ha erre a törvény egyébként számára lehetőséget ad.

[5] Tudjuk azt, hogy az Alkotmánybíróság álláspontja szerint „az alkotmányosan megkövetelt *rendes jogorvoslaton túlmenő rendelkezés, a törvényhozónak – egyéb alkotmányi rendelkezésekkel összhangban – teljes szabadságában áll ennek tartalmát és korlátait megállapítani*”, továbbá

„Több ízben is megerősítette az Alkotmánybíróság azt az elvi megállapítását, hogy a jogorvoslathoz való jog – mint alapvető jog – csak a *rendes jogorvoslatra* vonatkozik, a rendkívüli jogorvoslat a *rendes jogorvoslaton túlmutató többletlehetőség, amelynek léte nem hozható összefüggésbe az Alkotmány 57. § (5) bekezdésével*. [663/D/2000. AB határozat, ABH, 2003, 1223, 1230.] [3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]–[23]]

[6] Jelen panasz szempontjából azonban **a kérdést álláspontunk szerint más aspektusból szükséges vizsgálni**. A panaszos ugyanis nem azt kifogásolja, hogy a jogalkotó őt a rendkívüli

jogorvoslat szempontjából korlátok közé szorította és ez alapján a panaszos nem jogosult felülvizsgálati kérelmet előterjeszteni, hanem éppen azt, hogy a Pp. 271.§(2) bekezdésében foglalt kizárási ok vele szemben nem áll fenn, ennek ellenére a Kúria a felülvizsgálati eljárást „contra legem” jogértelmezés mellett nem folytatja le.

[7] Részletesebben:

A Pp. 271.§(2) bekezdése szerint:

„(2)Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.”

A Pp. fenti bekezdésének nyelvtani értelmezése szerint teljességgel irreleváns az, hogy a Kúria az ügyet vagyoni jogi ügynek minősíti-e vagy sem. A felülvizsgálati eljárást ugyanis „valamennyi olyan ügyben” le kell folytatni, amely megállapításra irányul.

[8] A panaszos keresete pedig mind a tartalma szerint, egyebekben pedig mind a „három fokú” bíróság értelmezése szerint is megállapításra irányul. Ehhez csupán hozzáadódik, hogy a Kúria annak ellenére, hogy a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül utasítja el, a pertárgyértéket saját hatáskörben mérsékelte, amelyre nem is lenne lehetősége, csupán az érdemi vizsgálat keretei között.

[9] Mindent összevéve a Kúria az önkényes, és a Pp. 271.§(2) bekezdésében foglaltaktól ellentétes jogértelmezésével akként vonja el a panaszos felülvizsgálathoz való jogát, hogy a közben megsérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapjogait is. Az R) cikk (2) bekezdése pedig mindezekkel összefüggésben sérül, hiszen a Kúriának nem áll módjában a Pp. 271.§(2) bekezdésének csupán azon mondatait alkalmazni, amelyekhez éppen „kedve van”.

Másképpen fogalmazva: a Kúria „mérlegelési jogköre” nem terjedhet ki arra, hogy egy eljárásjogi szabály kógens rendelkezését alkalmazza-e vagy sem.

[10] A fentiekhez kapcsolódóan megjegyezzük azt, hogy a jelen ügyben egy olyan egyedi „régión joggyakorlatnak” vagyunk alanyai, ahol a másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla nem hajlandó alkalmazni a közösségi jogot, ami az ítélet rendelkezéséből és indokolásából egyértelműen kitűnik. Ugyanakkor a Szegedi Ítéltábla ún. „konzultációs értekezleteket” tart a saját alsóbb fokú bíróságán, azaz a Kecskeméti Törvényszéken. Ennek alapján az első fokú ítéletek is rendre a Szegedi Ítéltábla álláspontját tükrözik, hiszen az első fokú bíróságnak értelemszerűen nem érdeke az, hogy az ítéletét megváltoztassák, avagy hatályon kívül helyezzék.

[11] A fentiek tükrében a panaszos viszonylatában lényegében a Kúria az egyetlen olyan fórum ahol a „rendes” jogalkalmazás számára biztosított.

[12] Továbbmenve álláspontom szerint a vázolt jogsérelem alapvető alkotmányossági jelentősége abban áll, hogy a jogalkotó egyértelműen meghatározta azokat az eseteket amelyek esetén a felet megilleti a rendkívüli jogorvoslathoz való jog. A Kúriának a jogszabályban taxatív felsorolt

esetektől eltérni „egyedi jogértelmezéssel” már csak azért sincs lehetősége, mert például jelen ügyre vetítve az indítványozó a jogerős ítéletre alapítva bízta meg a jogi képviselőjét a felülvizsgálati kérelem elkészítésével, és sem a félben, sem pedig a jogi képviselőben a jogerős döntés alapján még csak fel sem merülhet az, hogy az ügy felülvizsgálatra azért nem alkalmas, még pedig azért mert a Kúria az ügy egészét – azaz már magát a kereseti kérelmet is – a jogerős döntéstől teljesen eltérően értelmezi.

[13] Ez azontúl, hogy vagyoni hátrányt is okoz az indítványozónak, felveti a jogbiztonság sérelmét is, hiszen lényegében a Kúria saját szubjektív döntésére van bízva az, hogy egy adott ügyet felülvizsgál-e vagy sem.

[14] Ugyanis ellentétben a jelen ügygel, a Kúria számos olyan esetben viszont lefolytatja a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 271.§(2) bekezdése alapján, amikor a pertárgyértéke úgyszintén nem éri el a hárommillió forintot, valamint a per jelen perrel ellentétben, valóban marasztalásra irányult azonban a felülvizsgálatot kezdeményező fél a pénzügyi szolgáltató. Legalább egy ilyen ügy biztosan van a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/238-1/2019. számon.

[15] Ezek alapján az állapítható meg, hogy a pénzügyi szolgáltatók által előterjesztett, de a Pp. 271.§(2) bekezdésébe ütköző felülvizsgálati eljárásokat a Kúria lefolytatja, azonban a fogyasztók által előterjesztett, de a megállapítási per okán, a Pp. 271.§(2) bekezdéseibe nem ütköző felülvizsgálati kérelmeket viszont hivatalból elutasítja [IV/1369/2018., IV/1380/2018., IV/1873-1/2017. számokon folyamatban lévő ügyek], ezzel tulajdonképpen a felülvizsgálathoz való jog vonatkozásában diszkriminálja a fogyasztó állampolgárt a pénzügyi intézményekkel szemben. Egy ilyen diszkrimináció valósul meg jelen eljárásban is, figyelemmel a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő a fentiekben felsorolt eljárásokra.

[16] A jelen panasz tehát jóval túlmutat azon, hogy a panaszos konkrét ügyét a Kúria felülvizsgálatra „egyéni mérlegelés alapján” alkalmasnak találta-e vagy sem.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a panaszomat befogadni és érdemben tárgyalni szíveskedjen.

Kecskemét, 2019. március 07.

Tisztelettel:

Indítványozó képviselő

